

Skatteministeriet

14. december 2020
J.nr. 2020 - 10104

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed svar på spørgsmål nr. 116 af 17. november 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kathrine Olldag (RV).

Morten Bødskov

/ Mette Kildegaard Graversen

Spørgsmål

Er ministeren enig med Kraka/SGNation ("En klimareform der leverer de magiske 70 procent", side 7) i, at der ikke bør være statsstøtteretlige udfordringer ved at indføre et bundfradrag til lækageudsatte virksomheder, hvis afgiften baseres på de to eksisterende instrumenter: Kommissionens Carbon Leakage-liste og Skatteministeriets Proces-liste, når man samtidig øger afgiften, så virksomhederne samlet set ikke får en lavere afgift?

Svar

Som det bemærkes i svaret på SAU alm. del – spm. 114, vil den statsstøtteretlige vurdering bl.a. afhænge af en konkret vurdering af, om den foreslåede ordning kan gennemføres inden for rammerne af energibeskatningsdirektivet.

Energibeskatningsdirektivet giver bl.a. medlemsstaterne mulighed for at anvende lavere satser til fordel for energiintensive virksomheder. I direktivet defineres en energiintensiv virksomhed som en erhvervmæssig enhed, hvor købet af energiprodukter og elektricitet udgør mindst 0,5 pct. af produktionsværdien, eller hvor den skyldige nationale energiavgift udgør mindst 0,5 pct. af værditilvæksten.

Direktivet giver således visse muligheder for at indføre lempelser for lækageudsatte virksomheder. Det kan dog vise sig vanskeligt at leve op til energibeskatningsdirektivets krav om, at støtteordninger skal baseres på objektive og gennemsigtige kriterier, såfremt lempelser baseres på energiintensivitet, da det vil afhænge af organiseringen af den enkelte virksomheds juridiske og produktionsmæssige forhold, om kravene opfyldes eller ej, ligesom statsstøttereglerne stiller en række krav til kontrol og administration, som kan være vanskelige at leve op til for så vidt angår generelle tilskud via afgiftssystemet, som i høj grad baserer sig på virksomhedernes egne angivelser.

Til CO₂-afgiftsloven er tilknyttet en liste over anvendelse af afgiftspligtige varer, der tidligere blev anvendt til at skelne mellem energiintensive virksomheder, der var omfattet af særlig tilbagebetaling (proceslisten). Proceslisten har efterfølgende i vidt omfang mistet sin betydning, men er bibeholdt af lovtekniske årsager, da anden lovgivning henviser til processerne i bilaget. Listen baserer sig på ældre analyser, som ikke nødvendigvis er retvisende i dag, og det vil derfor kræve en nærmere analyse og opdatering af listen, såfremt den skal benyttes til at dokumentere, at kravene i energibeskatningsdirektivet er overholdt.